

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quarta. De Modo essendi in loco corporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

siue corpora instrumento (suprà enim multa dubitative de Angelorum corporibus asseruit) in nobis immisceatur & infundatur quo ejus participatione docti, siue doctores vel boni, siue meliores efficiantur, id est per suam solam operationem voluntatis & clarè suprà relat. Serm. 86. de diversis ait: Locum cuiuslibet rei esse finem suæ substantiæ; ergò locus angelorum non est per operationem, sed per substantiam.

II. Probatur etiam ratione primò.

Potest Angelus operari in aliquo loco, in quo non est; ergò Angelus non est in loco per operationem: patet ant. quia possunt illud aliqua, quæ sunt imperfectioris naturæ, quàm sit natura angelica, nam quotidiè faciunt hoc astra, cœli &c. quæ in terris producunt mineralia, ergò: probatur etiam consequentia. Quia si angelus esset in loco per operationem, deberet esse in omni loco, ubi est sua operatio, sed sua operatio potest esse in pluribus locis distantibus & adæquatis totalibus; ergò etiam angelus deberet ibi esse & si esset, tunc esset naturalitèr replicatus in pluribus locis adæquatis: probatur minor. Si Angelus, verbi gratiâ, aliquis ex inferioribus loqueretur Archangelis, ut fieri posse non est dubium, cum etiam ego quotidiè pro cathedra facio, tunc esset in omnibus locis Archangelorum, in quibus produceret suam locutionem, sed Archangeli possunt esse centum, qui audiant suam locutionem; ergò ille Angelus loquens esset in centum locis Archangelorum, & consequentèr naturalitèr in tot locis replicatus, quæ omnia sunt absurda, adeoque quàm maxime fugienda.

III. Probatur secundò: Potest ex libertate sua cessare ab omni operatione, quod non videtur implicare, cum sit agens liberum, vel saltem poterit à Deo impediri, quò minus operetur, sed in tali casu angelus erit, & tamen non operabitur; ergò erit in loco & non per operationem; probatur minor, quia tunc non cessabit esse; ergò erit in loco adhuc, sicut antecedentèr fuit, probatur ant. quia angelus per liberam suam cessationem ab operatione non destruet se, nec per denegatum concursum ad actiones suas annihilaretur, cum angelus alius vel etiam ipse Deus videret eum esse adhuc hic, verbi gratiâ, Camencii in Refectorio, ergò. Nec dicas, in tali casu Angelum non futurum in Refectorio Camencensi actu, sed tantum habitudine, quia esset actu indistans ab hoc refectionario; ergò actu esset in loco, id què formalitèr, cum hoc nihil sit aliud, quàm ab eo nullo modo esse distantem.

IV. Probatur Conclusio tertio:

Possunt duo Angeli secum invicem pugnare & ab eodem loco expellere, ut factum legitur in Apocalypsi beati Joannis, sed in tali casu Angelus devictus pelleretur loco, non per suam operationem; ergò etiam antecedentèr non fuit in eo per operationem: ma. est certa, minor probanda est: Quia tunc angelus vel invitatus & renitendo perderet locum, vel indifferenter habendo, si renitendo, haberet operationem ad hunc locum, secundum velle, quem tamen perdere cogere, si indifferenter se

F. Amandi Hermann Physica.

habendo; ergò tunc non ageret & operaretur, & tamen alium acquireret locum. Confirmatur: Quando anima Lazari fuit deportata ad sinum Abrahe, illa accepit locum per solum motum Angelorum, & non per operationem suam, ergò. Sed in Contrà

Arguitur: Si Angelus est in loco per suam substantiam, sequeretur, Angelum debere semper habere æqualem locum, sed hoc videtur esse contra naturam angelicam actualitatem, & spheram sui termini, ergò: probatur sequela, quia substantia ipsius est semper æqualis. Sed respondeo negando sequelam, cujus probationem dist. Substantia Angeli est semper æqualis, secundum entitatem & rationem fundamentalem essendi in loco, concedo, secundum applicationem per imperium voluntatis determinantis substantiam ad majorem vel minorem locum occupandum, nego ant. & consequentiam. Itaque licet fundamentalitèr habeat angelus esse in loco per suam substantiam, quoad magnitudinem, tamen intra suam spheram habet à voluntate.

Instatur: Si Angelus est in majori, vel minori loco per determinationem suæ voluntatis, sequeretur, eum esse in illo loco majori vel minori, per suam operationem, determinatio enim voluntatis est utique sua operatio; ergò etiam simpliciter in loco per suam operationem. Respondeo distinguendo sequelam; erit per suam operationem & determinationem in majori, vel minori loco effectivè, concedo, erit per suam operationem in loco, tanquam per rationem formalem vel fundamentalem, nego ant. & consequentiam.

Urgetur: Sequeretur, quòd Angelus posset se ab omni loco absolvere, quòd est inconveniens. Sed respondeo negando sequelam, vel si mavis, distingue; poterit se ab omni loco, secundo & Aristotelico absolvere, transcat, quia hoc non videtur implicare, quò minus si Deus faceret vacuum intra spheram ignis, quò minus, inquam, posset se illuc ponere, imò defacto, cur non posset se ponere supra convexam cœli supremi: posset se absolvere ab omni loco primario & per se, seu ab omni spatio, nego sequelam; quia quemadmodum non potest se destrucere, ita nec potest se ab omni tali loco absolvere. *Eo ipso enim, quòd est, necesse est, ut alicubi sit, ut frequentèr intonat magnus Augustinus.*

QUÆSTIO IV.

De Modo Essendi in Loco Corporum.

Certum quoque est, omnes substantias corporeas esse in loco, & hoc quidem circumscriptivè quemadmodum angeli dicuntur esse in loco definitivè, difficultas tamen est; An, quando totum aliquod Physicum ponitur in loco aliquo, verbi gratiâ homo, singulæ partes hominis habeant suas particulares præsentias & singulares ubicationes, an verò ubicentur & præsententur unâ præsentia totius, similiter an etiam quantitas & qualitates in homine repertæ

VI. Argumentum in contrarium.

I. Explicatur sensus questionis.

singulæ suis propriis præsentis ubicentur? De partibus tamen integran- tibus non currit quæ- stio, quia hæc supponuntur ubicari particularibus præsentis, nam præsentia manûs non est pedis, nec pedis est capitis &c. Itaque ad quæstionem

II.
Omnes partes
substantiæ
quantitas &
qualitates
sunt in loco
per propriam
præsentiam.

Dico: Partes essentielles substantiæ corporeæ, imò etiam quantitas, & quælibet qualitates sunt præ- sentes in loco per propriam præsentiam. Ita Sco- tistæ communitè. Et

Probatur, quòd singulas partes, prima quidem sic de hominis partibus: Nullum spiri- tuale potest esse præsens per ubi circumscriptivum, sed anima hominis est spiritalis, ergò non potest esse præsens loco per ubi corporis, quod est ubi circumscriptivum, patet ma. quia ubi circumscriptivum exigit commensurationem partium rei locatæ ad partes rei locantis, anima non habet extensionem partium, ergò.

Sed probatur etiam universalitèr de quibuscunque aliis formis substantialibus primò: Quia licet aliqua uniantur in eodem spa- tio temporis, non tamen durant unicà duratio- ne, sed duabus; ergò etiam, licet aliqua unian- tur in eodem loco, non debent existere unà præsentia, patet consequentia à paritate, proba- batur ergò ant. materia est unita cum forma & existunt in eodem tempore, sed non existunt eadem duratione, ut de se patet, ergò.

Secundò probatur: Item, potest Deus destruere formam substantialem, & relin- quere materiam nudam & spoliatam omnibus accidentibus, sed destructâ formâ destruitur etiam ejus præsentia, quia destructo subjecto destruitur etiam ejus modus; ergò materia exi- stit per præsentiam distinctam à præsentia for- mæ, non enim est necessè, ut materia etiam sta- tim destruat. Eodem modo potest fieri argu- mentum de forma, si destrueretur materia.

Imò de omnibus accidentibus, de quibus probatur Conclusio primò sic: Si de- strueretur quantitas & relinqueretur substan- tia sine ea, hæc non statim deberet deperdere suam præsentiam quam in loco antè habuit, & si substantia destrueretur reliquâ quantitate, hæc etiam non deberet statim perdere & mutare suum locum; ergò quantitas non est in loco per præsentiam substantiæ, nec substantia per præ- sentiam quantitatis.

Secundò: Quandocunque aliqua for- ma potest poni in pluribus & non est potior ra- tio, cur sit in uno subjecto & non in alio, debet poni in omnibus, sed non est ratio, quòd præ- sentia & ubicatio, quæ est forma respectiva, po- natur in quantitate potius, quàm in qualitate vel substantia, in quibus omnibus esse potest; ergò debet poni in omnibus: probatur ma. quia idèò dicitur, quòd similitudo inter duas rosas tam benè sit in rosa A, quàm rosa B, & idèò ad- mittitur apud Scotistas duplex unio in compo- sito substantiali, quia tam benè materia dicitur uniri formæ, quàm forma materiæ: probatur min. quia alioquin si poneretur in uno subjecto præsentia, deberent omnia alia esse in loco per hanc præsentiam, quòd inconueniens est: De- inde quando separantur accidentia à substan-

tia, quælibet habent proprias præsentias; ergò etiam habebant conjuncta.

Arguitur: Non sunt multiplicanda en- tia sine necessitate, sed nulla est necessitas in composito aliquo substantiali ponere plures ubicationes: ergò: probatur mi. Quia si unica fuerit, omnia, quæcunque unita fuerint compo- sito, erunt præsentia, ergò. R. negando mi. Quia necessitas est, quia potest aliquid compositum poni in uno loco cum quantitate, & omnibus qualitatibus & in alio loco sine omnibus illis, quod signum evidens est, illa non poni in loco eadem ubicatione. Si autem ista omnia ubica- rentur unicà ubicatione, tunc esset impossibile, ut unum ubicaretur sine altero, ut patet, cum materia non possit ubicari sine seipsa, &c.

Instatur: Non potest unum compo- situm poni sine quantitate & qualitatibus in uno loco & in altero sine illis, nisi per Dei poten- tiam; ergò, naturalitèr loquendo, omnia sunt ubicata unà ubicatione, licet supernaturalitèr ubicarentur pluribus. Sed R. negando conse- quentiam, quia, si semel unicà ubicatione compo- situm non potest esse in loco, nunquam erit, tum, quia Deus non variat naturas rerum, tum, quia forma nunquam impeditur, quod potest præstare in genere formæ, si autem impeditur, signum est, quòd nunquam præstare poterit.

Arguitur secundò: Omnia, quæ sunt in toto quanto, sunt quanta eadem quanti- tate; ergò etiam omnia, quæ sunt præsentia in eodem loco, sunt præsentia unicà ubicatione. R. negando consequentiam; Disparitas est, quia plures præsentia sunt composibiles ad se- invicem, non verò plures quantitates.

Instatur: Quantitas est fundamentum, seu ratio fundandi præsentiam; ergò si quanti- tas est una, etiam præsentia & ubicatio erit una. R. primò, negando ant. Quia fundamentum est substantia, imò dici potest, esse omne id, quod potest esse præsens in loco. Et si tibi hoc non placet. R. secundò dist. Quantitas est ratio fun- dandi præsentiam, quæ facit esse in loco impe- netrabilitèr, concedo ant. quæ facit esse in loco simpliciter, aut definitivè, nego ant. & similiter dist. consequens. Contrà i. Responsum.

Urgetur: Non potest aliquid esse fun- damentum præsentia, nisi quod potest per se moveri motu locali, sed multa, quæ sunt in compo- sito, non possunt per se moveri motu locali, ergò. R. negando ma. Quia in omni debet poni præsentia, quod potest moveri, siue postea moveatur per se, siue non, dummodò res sic mo- ta possit esse in loco præsens absque eo, quòd etiam illud alterum sit præsens, quæ est ratio multiplicandi præsentias.

QUÆSTIO V.

An res possint aliqua esse, & non esse in ullo Loco?

Ad hanc quæstionem Scotistæ defen- dentes Locum Aristotelicum superficiei, non modò respondent, id fieri posse, ut res aliqua sit, & tamen nullibi sit, imò hoc defacèò contingere cum Cælo supremo, quod quoad superficiem con- vexam, seu quoad locari non est in aliquo loco, bene